

„Słońce”

*czasami
widzę kometę z głębin zmierzchu
warkoczem rój spalonych kamieni ciągnącą za sobą
rzeczne otoczaki
doryckie kolumny
betonowe wiadukty
nadaje im ulotność
tajemniczą zwiewność
tworzy z gwiazdnego pyłu powabność kamienicy przy Passeig de Gracia 43
lingwistycznie wprawiając w cierpienie niemłodych już Werterów*

*obserwuję spektakl na grząskim niebie
zapisuję formy chaosu
poszarpane skrawki recept*

*a
moje Słońce*

*słońce moje
promiennie
oczy moje
z nocy ociera*

- Darko de Cades (Dziennik obserwacji)